

Dosarul nr.2ra-87/22

2-21039404-01-2ra-24012022

Prima instanță - Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud.: M. Sajin)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud.: S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

Î N C H E I E R E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ghervas Cristina, reprezentată de avocatul Gheorghîța Ion,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ghervas Cristina împotriva lui Bradu Mihail privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2021 prin care s-a admis apelul declarat de Ghervas Cristina, reprezentat de avocatul Gheorghîța Ion, și s-a modificat hotărârea Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani din 09 iunie 2021

c o n s t a t ă :

La 17 martie 2021 Ghervas Cristina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Bradu Mihai privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că la 08 iunie 2014 a încheiat căsătoria cu Bradu Mihai.

Din căsătorie, la 08 martie 2015 s-a născut fiica XXX.

Prin hotărârea Judecătoria Rîșcani din 18 ianuarie 2016, căsătoria a fost desfăcută.

După desfacerea căsătoriei pârâtul nu participă la creșterea și întreținerea copilului minor XXX, deși ambii părinți au obligația de a compensa cheltuielile pentru întreținerea copilului minor.

Reclamanta a indicat că nu dispune de informație cu privire la salariul și veniturile lui Bradu Mihai, iar quantumul pensiei de întreținere necesar pentru întreținerea copilului minor consideră că ar fi suma de 1739,50 lei lunar, deoarece potrivit informației eliberate de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil în semestrul I anului 2020 în medie pe lună pentru un copil în vârstă de 1-6 ani constituie 1739,50 lei, ceea ce constituie minimul de existență.

La stabilirea quantumului pensiei de întreținere urmează a ține cont și de alte circumstanțe, și anume că copilul minor frecventează grădinița, este încadrat în

activități extracuriculare care necesită susținere financiară.

Ghervas Cristina solicită încasarea de la Bradu Mihail a sumei de 1739,50 lei cu titlu de pensie de întreținere pentru copilul minor XXX, născută la XXX, până la atingerea majoratului și încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică în mărime de 10 000 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 09 iunie 2021 acțiunea depusă de Ghervas Cristina, s-a admis parțial.

S-a încasat de la Bradu Mihai în beneficiul reclamantei Ghervas Cristina pensia pentru întreținerea copilului minor XXX, născută la XXX în mărime de 869,75 lei, începând cu 17 martie 2021 și până la majoratul copilului sau până la schimbarea situației materiale a părților.

S-a încasat de la Bradu Mihai în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 313,08 lei.

S-a încasat de la Bradu Mihai în beneficiul reclamantei Ghervas Cristina cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1800 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, Bradu Mihai nu participă la întreținerea și educarea copilului, ceea ce creează o situație dezavantajoasă în ceea ce privește dezvoltarea corespunzătoare a copilului.

Părțile nu au prezentat informație cu privire la salariul și veniturile pârâtului, cuantumul pensiei de întreținere necesar pentru întreținerea copilului minor, și astfel instanța a considerat necesar a fi încasat de la Bradu Mihai suma de 869,75 lei lunar.

Cuantumul de 869,75 lei a fost stabilit ținând cont de informația eliberată de Biroul Național de Statistică cu privire la valoarea minimului de existență pentru un copil în semestrul I 2020 în medie pe lună pentru un copil în vârstă de 1-6 ani, care constituie 1739,50 lei.

Instanța a conchis că reclamanta nu a prezentat probe care să ateste că copilul minor frecventează grădinița, este încadrat în activități extracuriculare care necesită susținere financiară și astfel, a considerat că suma 1739,50 lei urmează a fi repartizată la doi părinți și pârâtul să achite pensie pentru întreținerea copilului minor în suma de 869,75 lei lunar.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 28 iunie 2021, Ghervas Cristina reprezentată de avocatul Gheorghîța Ion a declarat apel solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 09 iunie 2021, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2021, s-a admis apelul declarat de Ghervas Cristina reprezentată de avocatul Gheorghîța Ion.

S-a modificat hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 09 iunie 2021, în partea încasării cheltuielilor de judecată sub forma de asistență juridică, majorând suma dispusă spre încasare de la 1800 lei la 3000 lei. În rest, hotărârea s-a menținut.

La 11 ianuarie 2022, Ghervas Cristina reprezentată de avocatul Gheorghîța Ion, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 26 octombrie 2021 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Ca temei de drept recurentul a invocat art. 432, alin.(2) lit. c) din Codul de procedură civilă.

În motivare a invocat că, nu este de acord cu soluția instanței de apel. Hotărârea

primei instanțe și decizia Curții de Apel sunt neîntemeiate și contrare art. 239,241 alin.(5) din Codul de procedură civilă.

Instanțele eronat nu au dispus încasare tuturor cheltuielilor de judecată, deoarece la materialele dosarului a fost prezentat calculul desfășurat al cheltuielilor de judecată, care sunt justificate.

Respectiv, soluțiile instanțelor inferioare sunt contrare prevederilor art. 82 din Codul de procedură civilă.

La încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanțele urmau să țină cont de Recomandările privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică.

Bonul de plată nr.578624 din 20 ianuarie 2021 atestă achitarea serviciilor juridice în mărime de 10 000 de lei de către reclamantă avocatului și astfel, prin prisma art.96 alin. (1) din Codul de procedură civilă instanța urma să le încaseze, deoarece sunt rezonabile și necesare.

Instanțele inferioare au examinat cauza fără a da apreciere tuturor argumentelor invocate de participanții la proces și circumstanțele cauzei, precum și probele anexate la materialele dosarului, concluziile fiind contradicție cu circumstanțele cauzei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 26 octombrie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs declarată la 11 ianuarie 2022, Colegiul o consideră depusă în termen, ținând cont că potrivit avizului de recepție, recurenta Ghervas Cristina a recepționat decizia instanței de apel motivată la 27 decembrie 2021 (f.d.127).

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 24 ianuarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii.

La 11 februarie 2022, intimatul a depus referință menționând că, recursul recurentei Ghervas Cristina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Argumentele invocate nu au un caracter nefondat și derivă din interpretarea subiectivă și defectuoasă a normelor de drept, iar soluția instanței de apel este legală și întemeiată.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ghervas Cristina,

reprezentată de avocatul Gheorghiu Ion, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ghervas Cristina, reprezentată de avocatul Gheorghiu Ion.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Victor Burduh